

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนพรเจริญวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานองคาย เขต 3 โดยใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1
3. การสะท้อนผลการพัฒนาในวงรอบที่ 1
4. การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2
5. การสะท้อนผลการพัฒนาในวงรอบที่ 2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1

ในการวิจัยการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนพรเจริญวิทยา วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาและการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังนี้

1. ใช้แบบสอบถามเพื่อสำรวจ ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถและความคิดเห็น ผลการใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นของครูกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักศึกษาในโรงเรียนพรหมจารีวิทยา

ด้าน	ระดับความคิดเห็น												รวม	แปลผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		รวม			
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ		
1. ความรู้ความเข้าใจการดำเนินงาน	3	6.12	9	18.37	23	46.94	12	24.49	2	4.08	49	100	ปานกลาง	
2. ความสามารถในการดำเนินงาน	2	4.08	5	0.20	20	40.82	19	38.78	3	6.12	49	100	ปานกลาง	
3. ความคิดเห็นที่ดีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักศึกษา	17	34.69	19	38.78	8	16.33	5	10.20	0	0.00	49	100	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่าระดับความคิดเห็นด้านความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 29.2 คิดเป็นร้อยละ 59.59 ด้านความสามารถในการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 26.2 คิดเป็นร้อยละ 53.46 ด้านความคิดเห็นที่ดีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 39.0 คิดเป็นร้อยละ 79.59

2. ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีเป้าหมายเพื่อให้กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียน โดยใช้เวลาประชุมเชิงปฏิบัติการ 2 วัน ระหว่างวันที่ 1 – 2 พฤศจิกายน 2548 มีวิทยากรให้การอบรม คือ นางวิจิตรา พจน์พงษ์ ครูแนะแนวโรงเรียนปทุมเทพวิทยาคาร อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ซึ่งเป็นครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนดีเด่นของกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 9

3. ดำเนินการวัดความรู้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย มีเป้าหมายเพื่อทราบว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพียงใด โดยดำเนินการทดสอบก่อนการอบรม ในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2548 ดำเนินการทดสอบหลังการอบรม ในวันที่ 2 พฤศจิกายน 2548 แล้วนำผลมาเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนการอบรมและหลังการอบรม ดังข้อมูลตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการอบรม

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน ก่อนอบรม	คะแนน หลังอบรม	หมายเหตุ
1	นางดวงใจ สมบัติบุญสวน	7	10	
2	นางสุรต เนื่องชมพู่	6	10	
3	นางวรางคณา โทสาลี	7	10	
4	นางวิภาวดี วงศ์อำมาตย์	6	9	
5	นายประดิษฐ์ วิชัย	5	9	
6	นางพุดศรี พลหงษ์	7	10	
7	นายกัมปนาท ยุทธมานพ	7	9	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน ก่อนอบรม	คะแนน หลังอบรม	หมายเหตุ
8	นายเรวัตร์ พุ่มทิพย์	6	9	
9	นายชุมพร ไชยคั่นเทือก	6	10	
10	นางมณีวรรณ ชุมนุมราษฎร์	7	10	
11	นายสมพงษ์ ภูทองสังข์	6	9	
12	นางอุ๋ทอง เฟื่องพา	7	10	
13	นายสุรชัย คำศิริรักษ์	5	9	
14	นางวารุณี ธรรมแท้	7	9	
15	นางสาวรัตนา วัฒนานนท์	6	9	
16	นายเดชศักดิ์ เทศารินทร์	5	8	
17	นางสาวมณีรัตน์ เฟื่องแก่นท้าว	6	9	
18	นางบังอร พลพันธ์	5	8	
19	นางวัฒนา วิชัย	7	10	
20	นางสาวเพ็ญรัตน์ ศรีพรหม	6	10	
21	นางประพรรณ พิเภก	7	10	
22	นายรังสิต สิงห์มหาไชย	6	10	
23	นางพรพิไล บุญเลิศ	7	10	
24	นายนพดล สอนบาล	6	10	
25	นายพูลศรี พลหงส์	6	9	
26	นางศิริมา พุ่มทิพย์	7	10	
27	นายสุกกรรณ พิเภก	6	9	
28	นางสาวสมปอง รอดพ่าย	5	7	
29	นายสำราญ ทองจีน	6	8	
30	นายชุมพล ทองอั้งตั้ง	7	9	
31	นายสวรรณ ศรีสมบูรณ์	6	8	
32	นางสมจิตร เกษบึงกาฬ	7	9	
33	นางสาววราภรณ์ คันทะพรม	7	10	

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน ก่อนอบรม	คะแนน หลังอบรม	หมายเหตุ
34	นางน้อมจิตร คอนหมื่นศรี	7	10	
35	นางนิลรัตน์ ส่องศรี	6	9	
36	นางจิตรา บุตรแสง	6	10	
37	นางเสาวนีย์ ยุทธมานพ	6	10	
38	นางดอกแก้ว สิงห์แผ่น	6	10	
39	นางสาววรรณิการ ชาญสินธุ์	7	9	
40	นางสาวปาริชาติ ทิพม่อม	7	10	
41	นางสุชาดา ศรีนนท์	5	9	
42	นายสุรชัย สิงห์แผ่น	6	9	
43	นายชัยสิทธิ์ นิ่งตะลา	6	9	
44	นายทักษิณ อุปรี	4	8	
45	นางสุนิรัตน์ สอนบาล	6	10	
46	นายวรรณศักดิ์ พรมรัตน์	5	9	
47	นายรักษา คุ่มบุญ	5	9	
48	นายนภค สีนานาท	5	10	
49	นางชนภา ไพศาล	8	10	
	รวม	302	457	

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนการประชุมเชิงปฏิบัติการและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย

การประชุมเชิงปฏิบัติการ	จำนวนกลุ่มผู้ร่วมวิจัย	คะแนนรวม	คิดเป็นเปอร์เซ็นต์	
			เพิ่มขึ้น	ลดลง
ก่อน	49	302	-	-
หลัง	49	457	51.32	-

4. ดำเนินการสังเกต โดยใช้แบบสังเกตการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน และดำเนินการสัมภาษณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน ผลการสังเกตและการสัมภาษณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นทั้ง 5 องค์กรประกอบ พบว่า

ขั้นที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ครูที่ปรึกษาจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนในชั้นเรียนของตัวเองอย่างน้อย 3 ด้าน

ใหญ่ๆ ดังนี้ คือ

1. ด้านความรู้ความสามารถ (การเรียนรู้และความสามารถอื่นๆ)
2. ด้านสุขภาพ (ร่างกายและจิตใจ - พฤติกรรม)
3. ด้านครอบครัว (เศรษฐกิจและการคุ้มครอง)

โดยมีการศึกษาข้อมูลจากระเบียนสะสม แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) สอบถามจากเพื่อนและตัวนักเรียนเอง ดึงข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน ดังนี้

“...ครูเพ็ญรัตน์จัดเตรียมข้อมูลนักเรียน 3 ด้าน จากระเบียนสะสม...”

(ผู้วิจัย. -3 พฤศจิกายน 2548 : การสังเกต)

“...ครูศิริมา บอกว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอารมณ์ของนักเรียนจะได้จากแบบประเมินพฤติกรรมของนักเรียน หรือ SDQ ...”

(ผู้วิจัย. 4 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

“...ครูวารินทร์ บอกว่า ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนบางส่วนจะต้องได้จากการสัมภาษณ์ ผู้ปกครองนักเรียนด้วย...”

(ผู้วิจัย. 4 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

ขั้นที่ 2 การคัดกรองนักเรียน

ครูที่ปรึกษาดำเนินการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างละเอียดแล้ววิเคราะห์ คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน และของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งนักเรียนในชั้นเรียนของตนเองออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหา แล้วบันทึกผลการคัดกรองลงในสมุดการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดย ดำเนินการในช่วงวันที่ 3 พฤศจิกายน 2548 - 26 พฤศจิกายน 2548 แล้วนำเสนอให้โรงเรียน ทราบ ดังข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน ดังนี้

“...ครูเดชศักดิ์ แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา...”

(ผู้วิจัย. 3 พฤศจิกายน 2548 : การสังเกต)

“...ครูวัฒนา บอกว่า จะต้องนำเกณฑ์ของโรงเรียนมาเทียบกับข้อมูลของนักเรียน แต่ละคนเพื่อการคัดกรอง...”

(ผู้วิจัย. 3 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

“...ครูพรพิไล บอกว่า นักเรียนกลุ่มที่มีปัญหาส่วนมากจะมีผลการเรียนต่ำ...”

(ผู้วิจัย. 4 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

ขั้นที่ 3 การส่งเสริมนักเรียน

ครูที่ปรึกษาดำเนินการส่งเสริมนักเรียนในชั้นเรียนของตนเอง ตามผลการคัดกรอง เพื่อให้ให้นักเรียน กลุ่มปกติหรือที่มีความสามารถพิเศษบรรลุเป้าหมายตามศักยภาพของตนเองอย่าง เต็มที่ เกิดความภาคภูมิใจไม่กลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา กลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา ก็พยายามหาทางป้องกันไม่ให้มีปัญหาก่อเกิดขึ้นอีก หรือกลับเป็นนักเรียนกลุ่มปกติให้ได้ โดยการ จัดกิจกรรมโฮมรูม โดยครูที่ปรึกษาพบนักเรียนที่ห้องเรียนในช่วงเช้าก่อนเข้าเรียนทุกวัน และการ จัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองเป็นชั้นเรียนในวันเสาร์ที่ 21 ธันวาคม 2548 นำเสนอผลการประชุม ให้โรงเรียนทราบ ดังข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน ดังนี้

“...ครูสุระชัย ส่งเสริมนักเรียนโดยการให้นักเรียนได้แสดงออกที่หน้าเสาธงและได้เข้าร่วมประกวดแข่งขัน...”

(ผู้วิจัย. 4 พฤศจิกายน 2548 : การสังเกต)

“...ครูเพ็ญรัตน์ บอกว่า ดำเนินการส่งเสริมนักเรียนโดยการประกาศยกย่องชมเชยในชั้นเรียนและการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเข้าร่วมแข่งขันตามความสามารถ...”

(ผู้วิจัย. 6 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

“...ครูประพรรณ บอกว่า ข้อมูลบางส่วนเตรียมไว้เพื่อการส่งเสริมนักเรียนในวันประชุมผู้ปกครองเป็นชั้นเรียน...”

(ผู้วิจัย. 6 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

ขั้นที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

ครูที่ปรึกษาดำเนินการให้ความเอาใจใส่นักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหา จำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิดหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหานักเรียน โดยแบ่งปัญหาด้านการเรียน ด้านพฤติกรรมหรือความประพฤติ แล้วดำเนินกิจกรรมแก้ไขปัญหานั้นซึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหานั้นได้โดยการจัดกิจกรรม

1. การให้คำปรึกษาเบื้องต้น มีขั้นตอนดำเนินการ คือ

1.1 สร้างสัมพันธภาพ

1.2 พิจารณาความเข้าใจปัญหา

1.3 กำหนดวิธีการและการดำเนินการแก้ไขปัญหา

1.4 ยุติการปรึกษา

2. กิจกรรมการแก้ไขปัญหานักเรียน

3. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

4. กิจกรรมในห้องเรียน

5. กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

6. กิจกรรมซ่อมเสริม

7. กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง

ข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน ดังนี้

“...ครูวารภรณ์ติดตามนักเรียนที่มีปัญหาเป็นกรณีพิเศษ โดยการพูดคุย ให้กำลังใจ และคอยให้คำปรึกษาและช่วยเหลือด้านต่างๆ...”

(ผู้วิจัย. 5 พฤศจิกายน 2548 : การสังเกต)

“...ครูสุพรรณ บอกว่า การแก้ไขปัญหานักเรียนโดยใช้กิจกรรมต่างๆดีที่สุด...”

(ผู้วิจัย. 5 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

“...ครูน้อมจิตร บอกว่า การจัดกิจกรรมให้คำปรึกษาเป็นการแก้ไขปัญหาด้านอารมณ์ของนักเรียน...”

(ผู้วิจัย. 6 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

ขั้นที่ 5 การส่งต่อ

ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการให้การช่วยเหลือนักเรียนแล้วปรากฏว่าไม่ดีขึ้น จึงจำเป็นต้องมีการส่งต่อ เพื่อให้ผู้มีความสามารถเฉพาะด้านหรือผู้เชี่ยวชาญได้แก้ไขปัญหาคือ มีกิจกรรมการส่งต่อ 2 แนวทาง คือ ครูที่ปรึกษาส่งต่อภายในไปยังครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครองและการส่งต่อภายนอกของครูแนะแนว หรือฝ่ายปกครองไปยังผู้เชี่ยวชาญพิเศษภายนอก ดำเนินกิจกรรมตามวงรอบที่ 1 ในช่วงวันที่ 3 – 27 ธันวาคม 2548

ดังข้อมูลจากการสังเกตและการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน ดังนี้

“...ครูจิตราพานักเรียนที่มีปัญหาการเรียนประจำมาปรึกษาและมอบให้ฝ่ายปกครองช่วยดำเนินการติดตามและแก้ไข...”

(ผู้วิจัย. 3 ธันวาคม 2548 : การสังเกต)

“...ครูเพ็ญศรี บอกว่า นักเรียนส่วนมากแก้ไขปัญหาคือยากจนส่งต่อให้ฝ่ายปกครองแก้ไขได้ผลดีมาก...”

(ผู้วิจัย. 8 ธันวาคม 2548 : การสัมภาษณ์)

“...ครูนิลรัตน์ บอกว่า นักเรียนที่มีปัญหาติดบุหรี่ได้ขอให้คุณพยาบาลช่วยแก้ไขปัญหาคือช่วย...”

(ผู้วิจัย. 10 ธันวาคม 2548 : การสัมภาษณ์)

5. ดำเนินการสังเกตโดยใช้แบบสังเกตการณ์พิเศษกำกับติดตามของครูหัวหน้าระดับชั้นเรียน และครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียน ดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์กรณีพิเศษ

กำกับติดตามของครูหัวหน้าระดับชั้นเรียนและครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียน ผลการสังเกตและ
สัมภาษณ์การนิเทศกำกับติดตามของกลุ่มผู้ร่วมวิจัยที่เป็นครูหัวหน้าระดับชั้นเรียน และครูรอง
หัวหน้าระดับชั้นเรียน มีเป้าหมายเพื่อศึกษาแนวทางการนิเทศกำกับติดตามโดยผู้วิจัยเป็นผู้สังเกต
และสัมภาษณ์ครูหัวหน้าระดับชั้นเรียน 6 ระดับจำนวน 6 คน ครูรองหัวหน้าระดับชั้นทั้ง 6 ระดับ
อีก 6 คน รวมเป็น 12 คน ดำเนินการระหว่างวันที่ 11 - 18 พฤศจิกายน 2548

“...ครูคงใจบอกว่า ดำเนินการนิเทศโดยประชุมครูที่ปรึกษาในระดับชั้นหลังเลิก
เรียนร่วมกันจัดทำเป็นปฏิทินกำหนดการประชุมและรายงานผลเป็นระยะร่วมกัน...”

(ผู้วิจัย. 15 พฤศจิกายน 2548 : การสัมภาษณ์)

สรุปการดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 1 ก่อนการดำเนินการได้ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา
โดยการสำรวจความคิดเห็น กลุ่มผู้ร่วมวิจัยซึ่งเป็นครูที่ปรึกษา ครูหัวหน้าระดับและครูรองหัวหน้า
ระดับชั้นเรียนเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและความมั่นใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน พบว่า โดยรวมความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง จึงได้ดำเนินการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ โดยการจัด
ประชุมเชิงปฏิบัติการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ
ก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ พบว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นคิดเป็น
ร้อยละ 51.32 และพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 องค์ประกอบคือ
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข
ปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียน โดยใช้การนิเทศ กำกับติดตามของครูหัวหน้าระดับและครู
รองหัวหน้าระดับชั้นเรียนและผู้วิจัยเองซึ่งเป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง สะท้อนผลโดยแบบ
สังเกตและแบบสัมภาษณ์ทั้งการดำเนินงานและการนิเทศติดตาม พบว่า การดำเนินงานมีครูที่ปรึกษา
จำนวน 3 คนที่ยังไม่เข้าใจและยังไม่มั่นใจในการดำเนินงาน ส่วนการนิเทศติดตาม พบว่า มีครู
รองหัวหน้าระดับชั้นเรียนจำนวน 2 คน ยังไม่เข้าใจในการนิเทศ และมีอีก 1 คน ไม่มีเวลาในการให้
การนิเทศ ได้ประชุมกลุ่มผู้ร่วมวิจัยโดยภาพรวมและปรับเวลาว่างให้ตรงกัน มีข้อเสนอแนะของ
กลุ่มผู้ร่วมวิจัยเพื่อพัฒนา คือ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการจะต้องมีเวลาอย่างน้อย 3-5 วัน เพื่อ
จะมีเวลาในการปฏิบัติมากขึ้น จนเป็นที่เข้าใจและมั่นใจที่จะปฏิบัติจริงได้ และควรมีการให้หัวหน้า
ระดับชั้นเรียน และรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนให้การนิเทศครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนเกี่ยวกับการ
ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ยังไม่เข้าใจหรือปฏิบัติยังไม่ถูกต้อง โดยการจัดให้
มีเวลาประชุมครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนและหัวหน้าระดับรวมประจำทุกเดือนอย่างน้อยเดือนละ

1 ครั้ง และมีเวลาให้ครูที่ปรึกษาและครูหัวระดับชั้นในแต่ละระดับชั้นประชุมพบกันอย่างน้อย สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เพื่อการนิเทศและการกำกับติดตามและการพัฒนาในวงรอบที่ 2 ต่อไป

การสะท้อนผลการพัฒนาในวงรอบที่ 1

1. การใช้แบบสอบถามสำรวจ ความรู้ความเข้าใจ ความสามารถและความคิดเห็นของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย พบว่า ความรู้ความเข้าใจการ ดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลางความสามารถในการดำเนินงาน อยู่ในระดับปานกลาง ความคิดเห็นที่ดีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก แสดงว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความคิดเห็นที่ดีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า จะสามารถดำเนินการดูแลนักเรียน ได้เป็นอย่างดีแต่ยังไม่แน่ใจในการดำเนินการเพราะยังขาดความรู้ และความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแก่กลุ่มผู้ร่วมวิจัย พบว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความสนใจและให้ความร่วมมือดี มีการให้ความรู้จากการบรรยาย ประกอบเอกสารคู่มือครูที่ปรึกษา ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การศึกษาแนวการดำเนินงาน จากวิดีโอ วีซีดี แล้วฝึกปฏิบัติในองค์ประกอบต่าง ๆ แต่เวลาในการฝึกปฏิบัติมีน้อยเกินไป การฝึกปฏิบัติในแต่ละองค์ประกอบยังไม่เข้าใจดีพอ ต้องให้ฝึกปฏิบัติในองค์ประกอบใหม่ต่อไป

3. การวัดความรู้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนก่อนและหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ ของกลุ่มผู้ร่วมวิจัย พบว่า คะแนนรวมหลังการประชุมเพิ่มขึ้น 155 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.32

4. การสังเกตการณ์ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนและการสัมภาษณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน พบว่า ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนส่วนใหญ่เข้าใจในวิธีการดำเนินงานและสามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ มีครูที่ปรึกษา 3 คน ที่ไม่เข้าใจและยังไม่มั่นใจในการดำเนินงานจึง ต้อง ใช้การนิเทศ โดยครูหัวหน้าระดับและครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนให้การนิเทศในรอบที่ 2

5. การสังเกตการนิเทศกำกับติดตามของครูหัวหน้าระดับชั้นเรียนและครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียน และการสัมภาษณ์การนิเทศกำกับติดตามของครูหัวหน้าระดับชั้นเรียนและครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียน พบว่า ครูหัวหน้าระดับชั้นเรียนมีความรู้และความเข้าใจในการนิเทศกำกับติดตามอยู่ในระดับดี ส่วนครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียน 2 คนยังไม่เข้าใจในการให้การนิเทศ 1 คนไม่มีเวลาให้การนิเทศเพราะเวลาว่างไม่ตรงกัน ต้องอาศัยเวลาพิเศษก่อนเข้าห้องเรียนในตอนเช้าหรือหลังเลิกเรียน

การดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2

1. วางแผนการพัฒนาในวงรอบที่ 2 โดยการ ให้การนิเทศแก่ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน 3 คน ที่ไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน วางแผนให้การนิเทศครูรองหัวหน้าระดับที่ไม่สามารถนิเทศครูที่ปรึกษาในระดับชั้นของตนเองได้ และวางแผนการแก้ไขเวลาและตารางการประชุมให้การนิเทศกันทุกสัปดาห์และทุกเดือน

2. ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ และใช้เครื่องมือในการตรวจสอบเพิ่มเติมดังนี้

2.1 ดำเนินการสังเกตการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนที่ยังไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในการดำเนินงานเพิ่มเติม ข้อมูลจากการสังเกตครูที่ปรึกษาดังนี้

“...ครูทัศนิตครองนักเรียน โดยใช้ข้อมูลของนักเรียนและเกณฑ์คัดกรองของโรงเรียนแยกนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม...”

(ผู้วิจัย. 3 มกราคม 2549 : การสังเกต)

2.2. ดำเนินการสัมภาษณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนที่ยังไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในการดำเนินงานเพิ่มเติม ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนดังนี้

“...ครูสวรรค์บอกว่า ต่อไปนี้สามารถแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้แล้วเพราะเข้าใจการให้คำปรึกษานักเรียนแล้ว...”

(ผู้วิจัย. 5 มกราคม 2549 : การสัมภาษณ์)

2.3 ดำเนินการสังเกตการนิเทศกำกับติดตามของครูหัวหน้าระดับและครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนที่ยังไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในการนิเทศ กำกับติดตาม ดังข้อมูลการสังเกตครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนดังนี้

“...ครูกัมปนาทให้การนิเทศครูที่ปรึกษาโดยการเชิญครูมาประชุมแล้วชี้แจงความรู้และเทคนิคการปฏิบัติเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ฟัง...”

(ผู้วิจัย. 12 มกราคม 2549 : การสังเกต)

2.4 ดำเนินการสัมภาษณ์การนิเทศกำกับติดตามของครูหัวหน้าระดับ และครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนที่ยังไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในการนิเทศ กำกับติดตาม ดังข้อมูลการสัมภาษณ์ครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนดังนี้

“...ครูเรวัตร์ บอกว่า ได้เชิญครูที่ปรึกษามา กำหนดเวลาในการประชุมและนิเทศกันใหม่ เพราะเวลาว่างไม่ตรงกัน...”

(ผู้วิจัย. 15 มกราคม 2549 : การสัมภาษณ์)

2.5 ดำเนินการสัมภาษณ์ความพึงพอใจผู้ปกครองนักเรียน ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน ดังข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนดังนี้

“...ผู้ปกครองเด็กหญิงจินตนา บอกว่า กิจกรรมที่โรงเรียนออกมาเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ดีมาก ได้ทราบปัญหาและความก้าวหน้าในการเรียนของลูกตนเอง...”

(ผู้วิจัย. 18 มกราคม 2549 : การสัมภาษณ์)

“...ผู้ปกครองของนายวันชัย บอกว่า ดีใจมากที่ทางโรงเรียน ได้เอาใจใส่ติดตามพฤติกรรมของลูก และช่วยแก้ปัญหาการติดบุหรี่ยของลูกจนสามารถเลิกสูบบุหรี่ได้...”

(ผู้วิจัย. 19 มกราคม 2549 : การสัมภาษณ์)

2.6 ดำเนินการ ใช้แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน จากนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 จำนวน 100 คน ผลดังตาราง 12 ผลการใช้แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนในการดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 12 แสดงการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน
โรงเรียนพรเจริญวิทยา

ด้าน	ระดับความพึงพอใจ												แปลผล
	มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		รวม		
	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	ความดี	ร้อยละ	
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	79	79.00	15	18.00	6	6.00	0	0.00	0	0.00	100	100.00	มากที่สุด
2. การคัดกรองนักเรียน	70	70.00	24	24.00	6	6.00	0	0.00	0	0.00	100	100.00	มากที่สุด
3. การส่งเสริมนักเรียน	77	77.00	20	20.00	3	3.00	0	0.00	0	0.00	100	100.00	มากที่สุด
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	81	81.00	17	17.00	2	2.00	0	0.00	0	0.00	100	100.00	มากที่สุด
5. การส่งต่อ	73	73.00	19	19.00	8	8.00	0	0.00	0	0.00	100	100.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ ของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

3. การกำกับติดตามและตรวจสอบ โดยการสังเกต สัมภาษณ์

4. การปรับปรุงแก้ไข โดยการจัดทำแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และแนวปฏิบัติให้ชัดเจน(ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข)

สรุปการดำเนินการพัฒนาในวงรอบที่ 2 เป็นการพัฒนาการดำเนินงานและการนิเทศ กำกับ ติดตามเพิ่มเติมจากวงรอบที่ 1 โดยการให้การนิเทศเป็นระยะประจำทุกสัปดาห์ และประจำทุกเดือน สะท้อนผลโดยใช้แบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์ พบว่า ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจและมั่นใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคน ครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนมีความเข้าใจและมั่นใจในการให้การนิเทศทุกคน และมีเวลาในการนิเทศ กำกับติดตามตรงกันทุกสัปดาห์ และทุกเดือน และยังได้ร่วมกันจัดทำแผนและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนพรเจริญวิทยาเพื่อให้การดำเนินงานมีระบบและมีประสิทธิภาพ รายละเอียดในภาคผนวก ข นอกจากนั้นได้สำรวจความพึงพอใจในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน โดยการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนและสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนในกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในการดำเนินงานและกิจกรรมการเยี่ยมบ้านของครูที่ปรึกษา นักเรียนมีระดับความพึงพอใจโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน แสดงว่าผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนมีประสิทธิภาพ

การสะท้อนผลการพัฒนาในวงรอบที่ 2

1. จากการสังเกตและการสัมภาษณ์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนที่ยังไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในการดำเนินงานเพิ่มเติม จากปัญหา ที่ยังมีครูที่ปรึกษาบางคนที่มีคาบสอนมาก มีเวลาพบกับนักเรียนในห้องของตนเองตามที่ได้รับมอบหมายให้เป็นครูที่ปรึกษาน้อย ครูที่ปรึกษาบางคนไม่ได้สอนนักเรียนในชั้นเรียนของตนเอง จึงไม่สนิทสนมคุ้นเคยกับนักเรียนในชั้นเรียนของตนเอง ทำให้ไม่รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลที่คิพอ ทำให้ผลการคัดกรองได้ผลที่ไม่ชัดเจนและไม่มีความร่วมแก้ไขปัญหากับนักเรียน จึงต้องใช้วิธีการส่งต่อภายในห้องเรียนที่จะมีเวลาพบนักเรียนในชั้นเรียนของตนเองมากขึ้น โดยการจัดให้มีคาบโฮมรูมชั้นเรียนของตนเองเหมือนคาบเรียนปกติอย่างน้อย 1 คาบ/สัปดาห์ ควรให้มีการพบนักเรียนเพื่อการสำรวจและการรู้จักนักเรียนหลังเลิกเรียนทุกวัน ช่วงเวลา 15.30 - 16.00 น. เพื่อจะได้รู้จักนักเรียนมากขึ้น หลังจากได้ปรับแก้ไขแล้ว พบว่า ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนสามารถดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้เป็นอย่างดีและมีประสิทธิภาพ

2. จากการสังเกตและการสัมภาษณ์กรณีศึกษาคำกับติดตามของครูหัวหน้าระดับและครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนที่ยังไม่เข้าใจและไม่มั่นใจในการนิเทศกำกับติดตาม เพิ่มเติม จากปัญหาที่ปรึกษา ครูหัวหน้าระดับชั้นเรียนและครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนไม่ค่อยมีเวลาประชุมพบปะครูที่ปรึกษา ประจำชั้นเรียนในระดับของตนเอง ควรมีการให้ครูหัวหน้าระดับชั้นเรียน และครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียนให้การนิเทศครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนบางองค์ประกอบที่ยังไม่เข้าใจหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง โดยการจัดให้มีเวลาประชุมครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน และครูหัวหน้าระดับรวมประจำทุกเดือนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง และมีเวลาให้ครูที่ปรึกษาและครูหัวหน้าระดับ ในแต่ละระดับประชุมพบกันอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

เพื่อการนิเทศและการกำกับติดตาม กลุ่มผู้ร่วมวิจัยได้ร่วมกันวางแผน ให้การนิเทศและการกำกับติดตาม ดังนี้

1. การมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

1.1 ทีมนำ หรือทีมอำนวยการ มีหน้าที่อำนวยการให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน บรรลุตามวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหาร โดยมีผู้บริหารฝ่ายปกครองเป็นเลขานุการ

1.2 ทีมทำ มีหน้าที่ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 องค์ประกอบ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียน ประกอบด้วยครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนของแต่ละระดับชั้นเรียน ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ในการมอบหมาย

1.2.1 ระดับชั้นเรียน หรือห้องเรียนที่ทำหน้าที่เป็นครูผู้สอน

1.2.2 การเคยเป็นครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนนั้นมาก่อน

1.3 ทีมประสานงาน มีหน้าที่ในการประสานงานให้การนิเทศกำกับติดตาม ประกอบด้วยครูหัวหน้าระดับชั้นเรียนและครูรองหัวหน้าระดับชั้นเรียน

2. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 องค์ประกอบ ของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนที่ได้พัฒนาแล้ว

2.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาจะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแต่ละคนในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการเรียนและความสามารถ ด้านสุขภาพกายและพฤติกรรม ด้านเศรษฐกิจของครอบครัวและการคุ้มครอง ด้านปัญหาต่างๆ โดยการจัดทำระเบียบสะสมจัดทำสมุดประจำตัวนักเรียน ใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) การออกไปเยี่ยมบ้านนักเรียน

การสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน การสัมภาษณ์ตัวนักเรียนเองหรือการสอบถามจากเพื่อนนักเรียน
ในชั้นเรียน โดยใช้เวลาพบนักเรียนในตอนเช้าก่อนเข้าเรียน เวลาเย็นหลังเลิกเรียน เวลาที่จัดให้
ตามตารางเรียนปกติอีก 1 คาบเรียน และเวลาพิเศษนอกเวลาเรียนเพื่อให้รู้จักนักเรียนได้มากที่สุด
ทุกด้าน

2.2 การคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนเทียบกับ
กับเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วคัดกรองนักเรียนในชั้นของตนเองออกเป็น 3 กลุ่ม คือ
กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหา

2.3 การส่งเสริมนักเรียน ครูที่ปรึกษาส่งเสริมนักเรียนในชั้นของตนเอง ตามผล
การคัดกรองและความสามารถพิเศษ โดยการจัดกิจกรรมโฮมรูม การประชุมผู้ปกครองเป็นชั้นเรียน
การส่งเสริมเข้าร่วมประกวดแข่งขัน การประกาศยกย่องชมเชย

2.4 การป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาแบ่งปัญหานักเรียนออกเป็น
ด้านพฤติกรรม ด้านการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว แล้วดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียน
ในส่วนที่สามารถแก้ไขปัญหาได้ โดยการจัดกิจกรรมการให้คำปรึกษา กิจกรรมซ่อมเสริม กิจกรรม
เพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง คอยติดตามให้ความ
ช่วยเหลือจนปัญหาได้รับการแก้ไขจนปัญหาได้รับการแก้ไขในทางที่ดีขึ้น

2.5 การส่งต่อนักเรียน ครูที่ปรึกษาให้การช่วยเหลือนักเรียนแล้วไม่ดีขึ้น จึงได้
วิธีการส่งต่อภายในให้ผู้เกี่ยวข้องหรือมีความสามารถมากกว่า ร่วมแก้ไขปัญหา โดยการส่งต่อครู
แนะแนว หรือครูฝ่ายปกครองร่วมแก้ไขปัญหาให้ดีขึ้น หากไม่สามารถแก้ไขได้ ก็มีวิธีการส่งต่อ
ภายนอกให้ผู้เชี่ยวชาญหรือนักจิตวิทยาได้ร่วมแก้ไขปัญหาคต่อไป

การดำเนินงานทุกองค์ประกอบจะต้องจัดทำเป็นเอกสารหลักฐานให้ชัดเจนและ
นำเสนอให้โรงเรียนทราบผลการปฏิบัติ

หลังจากได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแล้ว พบว่าการดำเนินการพิเศษเป็นไปอย่าง
ชัดเจนมีระบบทำให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดำเนินการได้อย่างชัดเจนมี
ประสิทธิภาพ

3. จากการสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนในการดำเนินงานระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในกิจกรรมการเยี่ยมบ้านนักเรียน พบว่า ผู้ปกครองมีความพอใจใน
กิจกรรมการไปเยี่ยมบ้านนักเรียนมากเพราะทำให้ทราบปัญหาและความก้าวหน้าในการเรียน หรือ
พฤติกรรมเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่เป็นบุตรหลานของตนเอง และยังพอใจในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหานักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

4. จากการใช้แบบสอบถามสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนในการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียน จากนักเรียนช่วงชั้นที่ 3-4 จำนวน 100 คน พบว่า ทุกขั้นตอนประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และการส่งต่อนักเรียน มีระดับความ พึงพอใจโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน แสดงว่าผลการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY